

жозъ скромность ангелска, съ толкозъ...
Ахъ, сестро Лалке, желалъ быхъ да бѣ-
ше я видѣла само!

Лалка.

Азъ я виждамъ доста, братко, отъ това
що ми казвашъ; а щомъ я обычашъ, то
само стига да докаже какво струва тя.

Славчо.

Научихъ ся отъ страна чи тѣ не сѫ въ
твърдѣ добро състояніе, чи, колкото еко-
номически и да живѣятъ средствата, съ
които могатъ да располагатъ, едвамъ по-
срѣщать всичкитѣ имъ нужди. Въобрази
си, проче, мила сестро, какво радостъ щѣ-
ше да е, ако можеше човѣкъ на облесни
нѣкакъ животъ на лицето, крото обича,
да помогне нѣкакъ поне тайнинъ образъ,
на такава добродѣтелна фамилия за
облегченіе на скромнѣти и нужди; а, по
това, помисли сега, сестро, колко ми е
крыло като гледамъ чи, поради скѫпер-
ничеството на баща си, азъ съмъ въ не-
възможность да имамъ това удоволствиѣ,
да покажа на хубавата мома дѣйствите-
ленъ нѣкой знакъ на любовъта си къмъ
нея!

Лалка.

Разбирамъ, братко, да, разбирамъ азъ
вашата скърбъ.